

РЕШЕНИЕ

№ 7566

София, 06/04/2014

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Петчленен състав - I колегия, всъдебно заседание на трети април две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: РУМЯНА МОНОВА

ЧЛЕНОВЕ: МИРОСЛАВ МИРЧЕВ

МИРА РАЙЧЕВА

ДИМИТЪР ПЪРВАНОВ

ВАСИЛКА ШАЛАМАНОВА

при секретар

Милка Ангелова

и с участието

на прокурора

Искренна Величкова

изслуша докладваното

от съдията

ДИМИТЪР ПЪРВАНОВ

по адм. дело № 3443/2014. 📄

Производство по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/. Образувано е по касационна жалба на „Голдън Бийч Прима БГ” ЕООД, представлявано от управителя Георги Лесидренски, против решение № 17481 от 27.12.2013 г. по адм. дело № 14159/2011 на Върховния административен съд, Четвърто отделение, с което е отменено решение № 748 от 07.10.2011 г. на Министерски съвет /МС/ на Република България за предоставяне на концесия за добив, с предмет - експлоатация на подземни богатства по чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗПБ - метални полезни изкопаеми – златно-сребърни руди представляваща изключителна държавна собственост, от находище „Диканите” – участък „Вакарелец” в землищата на с. Горна Диканя и Долна Диканя, община Радомир, област Перник. Излагат се доводи, че решението е недопустимо и неправилно, постановено в нарушение на материалния закон, съществени нарушения на съдопроизводствените правила и необосновано.

Подадена е и втора касационна жалба от Министерски съвет на Република България, чрез процесуален представител Мариана Славкова, против решение № 17481 от 27.12.2013 г. по адм. дело № 14159/2011 на Върховния административен съд, Четвърто отделение, с което е отменено решение № 748 от 07.10.2011 г. на Министерски съвет. Излагат се доводи, че решението е

неправилно, поради нарушение на съдопроизводствените правила, на материалния закон и е необосновано.

Подадена е и трета касационна жалба от министъра на икономиката и енергетиката, чрез процесуален представител Мирослава Владимирова, против решение № 17481 от 27.12.2013 г. по адм. дело № 14159/2011 на Върховния административен съд, Четвърто отделение, с което е отменено решение № 748 от 07.10.2011 г. на Министерски съвет. Излагат се доводи, че решението е неправилно, поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила, както и необосновано. Ответникът - кметът на община Радомир, изразява становище за неоснователност на депозираните жалби. Ответникът – Инициативен комитет за обявяване на землищата на с. Горна Диканя и с. Долна Диканя за екологично чист район чрез адв. Весела Кръстева, оспорват жалбите като неоснователни. Излагат се подробни доводи за правилност на обжалваното решение. Иска да се отхвърлят жалбите и да се остави в сила обжалваното решение. Представителят на Върховната административна прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбите. Върховният административен съд, Първа колегия, петчленен състав, като взе предвид разпоредбата на чл. 218 от АПК, приема следното: Касационните жалби са подадени от надлежни страни и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, поради което са процесуално допустими, но разгледани по същество са неоснователни.

От данните по делото се установява, че пред тричленен състав на Върховния административен съд, като първа инстанция, е образувано производството по жалба, подадена от кмета на община Радомир против цитираното решение № 748 от 07.10.2011 г. на МС на Република България за предоставяне на концесия за добив, с предмет - експлоатация на подземни богатства по чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗПБ - метални полезни изкопаеми – златно-сребърни руди представляваща изключителна държавна собственост, от находище „Диканите” – участък „Вакарелец” в землищата на с. Горна Диканя и Долна Диканя, община Радомир, област Перник. С протоколно определение постановено в открито съдебно заседание на 28.03.2012 г. по адм. дело 14479/2011 на ВАС, IV отделение, производството по последното като по - късно образувано по жалба срещу горепосоченото решение № 748 от 07.10.2011 г. на МС на Република България, са присъединени жалбоподатели – Инициативен комитет за обявяване на землищата на с. Г. Диканя и с. Д. Диканя за екологично чист район. Изложени са доводи, че решението е постановено в нарушение на Закон за опазване на околната среда, допуснато е разминаване в приетия от МС проект за решение и обнародвания текст на решение № 748 от 07.10.2011 г. на МС. С решението, тричленият състав на ВАС е приел, че обжалваното решение на

МС е постановено от компетентен орган, при спазване на установената форма, но при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и неговата цел. Изложени са подробни мотиви, че при възлагане на концесия в глава шеста на ЗООС са предвидени случаите, в които следва да бъде извършена екологична оценка. В конкретния случай е прието, че съобразно чл. 82, ал. 1 и ал. 4 от ЗООС / в приложимата редакция по ДВ бр.77/2005 г./, екологична оценка по чл. 81, ал. 1, т. 1 следва да се съвмести с процедурата за изготвяне и одобряване на плана/програмата и завършва със становище на министъра на околната среда и водите или на директора на съответната РИОСВ. Посочено е, че чл. 85, ал. 1 от ЗООС установява задължителния характер на екологичната оценка за планове и програми в конкретно посочени области – добив на подземни богатства. Решаващия състав на ВАС, Четвърто отделение е приел, че инвестиционното предложение на „Голдън Бийч Прима БГ“ ЕООД е такова по §1, т. 17, б. „б“ от ДР на ЗООС във връзка с т. 36 от Приложение № 1 на ЗООС, в приложимата редакция по ДВ бр.52/2008 г. – за добив на полезни изкопаеми в кариери и рудници на суровини при площ над 25 хектара, за което компетентен да даде становище е министърът на околната среда и водите. Тричленният състав на съда е достигнал до тези изводи въз основа на разпоредбите на чл. 82, ал. 3 от ЗООС, съгласно която когато за осъществяване на инвестиционното предложение трябва да се развият и други, свързани с основния предмет на оценка, спомагателни или поддържащи дейности, те също се включват в изискващата се оценка, независимо дали самостоятелно попадат в обхвата на приложения № 1 или 2. Ако спомагателните или поддържащите дейности самостоятелно като инвестиционни предложения са предмет на ОВОС, всички оценки се съвместяват, като се провежда една обединена процедура, съгласно и чл. 37 от ЗПБ. Въз основа на тези констатации, е прието, че процедурата по издаване на решение за предоставяне на концесия при условията на чл. 29, във връзка с чл. 54 и чл. 56 от ЗПБ, в случая е следвало да бъде съвместена с извършването на задължителна според чл. 85 ЗООС, екологична оценка на представения от заявителя план за разработка на находището, която съгласно Наредбата за условията и реда за извършване на екологична оценка следва да бъде извършена от министъра на околната среда и водите. Съдът е приел, че представеното по делото от „Голдън Бийч Прима БГ“ ЕООД решение № ПЕ-100-ПР/2009 на директора на РИОСВ гр. Перник не може да замести екологична оценка извършена от министъра на околната среда и водите и същото е изготвено единствено по отношение на находището от 209. 2 дка, а не върху цялата концесионна от 392 дка, което е в противоречие с изискването на чл. 82, ал. 3 от ЗООС. Предвид на гореизложеното, ВАС, Четвърто отделение е приел, че при издаване на решение № 748 от 07.10.2011 г. на МС на Република България са допуснати съществени нарушения по смисъла на чл. 146 АПК,

поради което същото като незаконосъобразно следва да бъде отменено и делото върнато на министъра на икономиката и енергетиката, който след установяване на всички релевантни обстоятелства за случая, да извърши нова преценка по заявлението на „Голдън Бийч Прима БГ” ЕООД за предоставяне на концесия за добив на полезни изкопаеми. Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно. Настоящият петчленен състав на първа колегия счита, че тричленния състав на ВАС е обсъдил всички релевантни за спора факти и е достигнал до законосъобразни правни изводи. Изложените в трите касационни жалби доводи за отмяна на решението са неоснователни и следва да се оставят без уважение. Изводите на решаващия състав са правилни, тъй като при провеждане на процедурата за отдаване на концесия за добив на подземни богатства по чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗПБ, са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и материалния закон. На първо място следва да се отбележи, че тричленен състав на ВАС, Четвърто отделение е направил обстоен анализ на приложените доказателства, както и на приложимите в случая процесуални и материалноправни норми. В конкретния случай основният спор по делото е дали цялата концесионна площ от 392.8 дка подлежи на ОВОС и екологична оценка от министъра на околната среда и водите. Доводите наведени в касационните жалби, че решение № ПЕ-100-ПР/2009 на директора на РИОСВ гр. Перник, което е извършено единствено върху площта на находището в размер на 209.2 дка, е достатъчно, за да се прецени опасното въздействие върху околната среда са неоснователни. Правилни са съжденията на тричленния състав, че преди да се задвижи процедурата по предоставяне на концесия, министърът е следвало да изиска от кандидат концесионера - „Голдън Бийч Прима БГ” ЕООД нова екологична оценка, тъй като предишната е извършена единствено върху площта на находището в размер на 209.2 дка, а не върху цялата концесионна площ от 392 дка. В конкретния случай съставът на ВАС, Четвърто отделение правилно се е позовал на нормите в глава шеста от ЗООС, в която са описани реда и начина за извършване на екологична оценка, която съгласно чл. 84 от ЗООС се извършва от министъра на околната среда и водите или от регионалния директор на РИОСВ. В чл. 85 от ЗООС е посочен задължителния характер на екологичната оценка при добив на подземни богатства. Обосновано на доказателствата тричленния състав е приел, че инвестиционното предложение на „Голдън Бийч Прима БГ” ЕООД е такова по §1, т. 17, б. „б” от ДР на ЗООС във връзка с т. 36 от Приложение № 1 на ЗООС, в приложимата редакция по ДВ бр.52/2008 г., съгласно което за добив на подземни изкопаеми в кариери и рудници при площ на 25 ха, компетентен да даде становище за въздействието върху околната среда е министъра на околната среда и водите. Също така в императивната разпоредба на чл. 37 от ЗПБ, е ясно посочено, че при предоставяне на концесия се определя

концесионна площ, която включва: 1. площта на находището или отделни негови участъци, и 2. площите, необходими за осъществяване на дейностите по концесията, извън добива. Представеното решение № ПЕ-100-ПР/2009 на директора на РИОСВ гр. Перник, не може да замести императивно заложеното законово изискване, екологичната оценка да бъде извършена от министъра на околната среда и водите за площи над 25 ха. При така установената фактическа обстановка, изводите на съда за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и материалния закон са правилни и обосновани.

Съжденията на тричленния състав на ВАС относно разминаването в проекта за решение на МС, разгледан и приет на заседание на МС по Протокол № 37 от 05.10.2011 г. и текста на Решение № 748/07.10.2011 г. публикуван на сайта на МС са правилни. Промените в текста на официално публикуваното решение в ДВ бр. 81 от 18.10.2011 г. водят до премахване на задължителното извършване на ОВОС по реда на ЗООС и оценка за съвместимост по ЗПБ, каквито императивно са били предвидени в проекта на решението, обсъден и приет на заседанието на МС. Мотивите изложени от решаващия състав, че допуснатото разминаване представлява съществено нарушение на административно производствените правила напълно се споделят от настоящия състав и не следва да се преповтарят.

Водим от гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и 2 от АПК, Върховният административен съд, петчленен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 17481 от 27.12.2013 г. по адм. дело № 14159/2011 на Върховния административен съд, Четвърто отделение. Решението е окончателно.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Румяна Монова
ЧЛЕНОВЕ:/п/ Мирослав Мирчев
/п/ Мира Райчева
/п/ Димитър Първанов
/п/ Василка Шаламанова

д.п.